

uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK LEEUWARDEN

Sector bestuursrecht

Procedurenummer: AWB 07/2355

uitspraak van 17 december 2007 van de enkelvoudige kamer op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

inzake het geding tussen

eiser,
gemachtigde: mr. H. van Drunen, werkzaam bij Juridisch Adviesbureau Maury te Utrecht,

en

de korpsbeheerder van de Politie Fryslân,
verweerder,
gemachtigde: mr. L.E. Berends, werkzaam bij verweerder.

Procesverloop

Bij brief van 13 september 2007 heeft verweerder eiser mededeling gedaan van zijn besluit op bezwaar betreffende de toepassing van de Wet openbaarheid van bestuur (WOB).

Tegen dit besluit heeft eiser beroep aangetekend.

De zaak is behandeld ter zitting van de rechtbank, gehouden op 22 november 2007. Eiser heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij bovengenoemde gemachtigde.

Motivering

Op 15 april 2007 heeft eiser bij verweerder een WOB-verzoek ingediend betrekking hebbend op de afschriften van alle verloven tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, als bedoeld in artikel 28 van de Wet wapens en munitie (WWM), die in het kalenderjaar 2006 zijn afgegeven.

Bij brief van 16 mei 2007 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen het feit dat verweerder niet binnen de wettelijke termijn van twee weken na binnenkomst van het verzoek een besluit heeft genomen.

Bij besluit van 1 juni 2007 heeft verweerder voldaan aan het verzoek om informatie middels het verstrekken van de volgende gegevens: *In totaal zijn er in 2006 1646 verloven, als bedoeld in artikel 28 WWM verleend. In totaal zijn er in 2006 5 verloven, als bedoeld in artikel 28 WWM, ingetrokken. In totaal is er 1 verlof, als bedoeld in artikel 28 WWM, geweigerd.*

Voorts heeft verweerder aan eiser meegedeeld dat op grond van artikel 7, tweede lid, van de WOB de door eiser verzochte informatie niet in de door hem gewenste vorm zal worden verstrekt, dat wil zeggen door het feitelijk verstrekken van geheel of gedeeltelijk geanonimiseerde afschriften. Verweerder heeft daartoe overwogen dat het verstrekken op de door eiser gewenste wijze een werkbelasting van bijna vier volledige werkweken voor één politieambtenaar inhoudt. Verweerder is van mening dat dit redelijkerwijs niet gevegd kan worden. Verweerder heeft daarom besloten verzoeker ter informatie één geanonimiseerd voorbeeld van een verlof tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, als bedoeld in artikel 28 van de WWM, te doen toekomen. Tevens heeft verweerder één geanonimiseerd voorbeeld van een intrekking van zo'n verlof aan eiser doen toekomen.

Eiser heeft bezwaar gemaakt tegen voornoemd besluit van verweerder.

Bij het thans bestreden besluit heeft verweerder het besluit gedeeltelijk herroepen. Verweerder heeft van de voorziening tot samenwerking Politie Nederland uit het landelijke vergunningen modulesysteem "Verona" een excel-lijst ontvangen met daarop een overzicht van de in 2006 afgegeven verloven, inclusief vergunningnummers, aantal wapens, geboortejaar, woonplaats, wapensoorten en wapentypes. Verweerder heeft deze lijst, na verwijdering van de gegevens betreffende geboortejaar en woonplaats, aan eiser toegezonden. Voor deze verwijdering heeft verweerder zich beroepen op artikel 10, tweede lid, sub e, van de WOB. Tevens heeft verweerder geanonimiseerde afschriften van de geweigerde en ingetrokken verloven aan eiser doen toekomen.

Voor zover eiser van mening is dat aan hem afschriften van alle verloven moeten worden verstrekt, heeft verweerder dit geweigerd op grond van artikel eerste lid, aanhef en onder c, in samenhang met artikel 7, tweede lid, aanhef en onder a, van de WOB. Op basis van deze artikelen is verweerder van mening dat kan worden volstaan met het genoemde overzicht waarop de vergunningnummers, aantal wapens, wapensoorten en wapentypes worden vermeld. Gelet op het feit dat het wapennummer en het zaaknummer terug gevoerd kunnen worden op een natuurlijke persoon heeft verweerder aangegeven dat deze gegevens onder de werking van artikel 1, sub 2, van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) vallen. Het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer is in deze van groter belang dan het algemene belang van openbaarheid van deze gegevens, aldus verweerder.

In beroep heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat de door verweerder genoemde werkbelasting geen grond is om het verzoek te weigeren. De weigering de woonplaats en het geboortejaar te publiceren kan ook geen standhouden volgens eiser. Eiser heeft daartoe gewezen op het feit dat verweerder in persberichten en op zijn internetsite met enige regelmaat leeftijden en woonplaatsen van verdachten van misdrijven publiceert. Voorts is er volgens eiser geen enkele aanwijzing dat door het openbaar maken van de verzochte gegevens veiligheidsrisico's bij betrokkenen ontstaan. Het bekend worden van deze gegevens zal niet leiden tot identificatie van individuele personen. Ook op grond van het wapennummer kan een burger niet herleiden wie de eigenaar van het wapen is. Daarnaast zijn er op de lijst nog ongemotiveerd het kaliber en de datum afgifte verlof achtergehouden. Tenslotte heeft eiser aangegeven dat verweerder ten onrechte grote passages uit de verstrekte besluiten betreffende geweigerde en ingetrokken verloven heeft geschraapt.

De rechtbank overweegt als volgt. In dit geding moet worden beoordeeld of het bestreden besluit terecht en op goede gronden is genomen.

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder b, van de WOB wordt in deze wet en de daarop

berustende bepalingen verstaan onder bestuurlijke aangelegenheid: een aangelegenheid die betrekking heeft op beleid van een bestuursorgaan, daaronder begrepen de voorbereiding en de uitvoering daarvan.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de WOB kan een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, van de WOB verstrekt het bestuursorgaan de informatie met betrekking tot de documenten die de verlangde informatie bevatten door:

- a. kopie ervan te geven of de letterlijke inhoud ervan in andere vorm te verstrekken;
- b. kennisneming van de inhoud toe te staan;
- c. een uittreksel of een samenvatting van de inhoud te geven, of
- d. inlichtingen daaruit te verschaffen.

Ingevolge het tweede lid houdt het bestuursorgaan bij het kiezen tussen de vormen van informatie, genoemd in het eerste lid, rekening met de voorkeur van de verzoeker en met het belang van een vlotte voortgang van de werkzaamheden.

Op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de WOB blijft het verstrekken van informatie ingevolge deze wet achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Volgens vaste jurisprudentie vormt het specifieke belang van de verzoeker bij openbaarmaking van informatie geen belang dat wordt betrokken in de afweging als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de WOB. Deze wet veronderstelt namelijk de aanwezigheid van het publieke belang van openbaarheid van overheidsinformatie. Bij de belangenafweging worden derhalve betrokken het publieke belang bij openbaarmaking en de door de ingeroepen weigeringsgrond beschermde belangen.

In artikel 1, aanhef en onder van de Wbp wordt onder persoonsgegevens verstaan elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon

Eiser heeft verzocht om een afschrift van alle verloven, en afwijzingen van verloven, tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, als bedoeld in artikel 28 van de WWM, die in het kalenderjaar 2006 door verweerder zijn afgegeven. Eiser heeft zijn verzoek in die zin gespecificeerd dat voor hem in ieder geval van belang zijn de gegevens zoals de woonplaats, het geboortjaar, het aantal wapens en soort/type wapen waarvoor het verlof is afgegeven dan wel geweigerd. In tegenstelling tot verweerder is de rechtbank niet van oordeel dat eiser daarmee zijn verzoek heeft beperkt tot deze gegevens aangezien voorop is gesteld dat eiser een afschrift van alle verloven vraagt.

Verweerder heeft zich in eerste instantie beperkt tot het verstrekken van gegevens die zien op de aantallen afgegeven, geweigerde en ingetrokken verloven. Verweerder heeft van de genoemde verloven een geanonimiseerd voorbeeld bijgevoegd. In tweede instantie, namelijk bij brief van 7 augustus 2007, heeft verweerder aan eiser excel-lijsten doen toekomen waarin gegevens zijn opgenomen ten aanzien van regio, vergunningnummer, aantal wapens, wapensoort(en) en wapentype(s).

Met betrekking tot de weigering van de gegevens betreffende woonplaats en geboortejaar overweegt de rechtbank als volgt.

Verweerder heeft de gegevens met betrekking tot woonplaats en geboortejaar niet in de verstrekte lijst opgenomen, omdat hier naar de mening van verweerder sprake is van persoonsgegevens in de zin van de Wbp. Gelet op het bepaalde in artikel 10, tweede lid, van de WOB kunnen deze gegevens niet bekend worden gemaakt in verband met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen.

De rechtbank volgt verweerder niet in deze stelling. Blijkens de Memorie van Toelichting (MvT) bij de Wbp (TK, 1997-1998, 25892, nr. 3) zijn twee elementen van belang om vast te stellen of sprake is van persoonsgegevens. Ten eerste is voor het begrip persoonsgegevens relevant of de gegevens informatie over een persoon bevatten. Dit kan uit de aard van de gegevens voortvloeien of uit de context waarin het gegeven wordt vastgelegd en gebruikt. De rechtbank is van oordeel dat als het gaat om woonplaats en geboortejaar vastgesteld dient te worden dat dit gegevens zijn die naar hun aard betrekking hebben op personen.

Ten tweede is de identificeerbaarheid van de persoon een element dat bepalend is voor de vraag of sprake is van een persoonsgegeven. Uitgangspunt is dat een persoon identificeerbaar is indien zijn identiteit redelijkerwijs, zonder onevenredige inspanning, vastgesteld kan worden. Hierbij spelen blijkens de MvT twee factoren een rol, namelijk de aard van de gegevens en de mogelijkheden van de verantwoordelijke om de identificatie tot stand te brengen. Een persoon is identificeerbaar indien sprake is van gegevens die alleen of in combinatie met andere gegevens, zo kenmerkend zijn voor een bepaalde persoon dat deze aan de hand daarvan kan worden geïdentificeerd. Indien het risico van spontane herkenning redelijkerwijs is uitgesloten, dan kan worden aangenomen dat er geen sprake is van persoonsgegevens. Het is echter niet nodig dat de mogelijkheid van spontane herkenning absoluut wordt uitgesloten. De tweede factor ziet op de mogelijkheden waarover de verantwoordelijke beschikt die tot identificatie kunnen leiden en de bekendheid of beschikbaarheid van aanvullende informatie. Hierbij dient gekeken te worden naar alle middelen waarvan mag worden aangenomen dat zij redelijkerwijs door de verantwoordelijke dan wel enig ander persoon zijn in te zetten om die persoon te identificeren.

De rechtbank is van oordeel dat gelet op de aan eiser verstrekte gegevens in beginsel niet aannemelijk is dat hij, indien hij ook de beschikking krijgt over het geboortejaar en de woonplaats van de verlofhouders, deze personen kan identificeren. De combinatie van de gegevens lijkt dit in zijn algemeenheid niet mogelijk te maken. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder in zoverre ten onrechte het besluit heeft genomen deze gegevens niet te verstrekken. De rechtbank is in dit kader evenwel van oordeel dat, zoals namens verweerder ook ter zitting is betoogd, dat de stelling van verweerder dat het verstrekken van bedoelde gegevens in kleine gemeenschappen wel tot indentificatie zou kunnen leiden, aannemelijk is. In dergelijke gevallen dient verweerder ofwel de woonplaats ofwel het geboortejaar te verstrekken.

Met betrekking tot de weigering van het verstrekken van de gegevens ten aanzien van het verlofnummer, het klantnummer, het wapennummer, het kaliber en de datum van afgifte van het verlof overweegt de rechtbank als volgt.

Verweerder heeft over het niet verstrekken van de gegevens betreffende het kaliber en de datum van afgifte van het verlof opgemerkt dat nu de excel-lijst speciaal voor eiser is gefabriceerd er geen sprake kan zijn van het achterwege laten van genoemde gegevens. De

rechtbank kan verweerder niet volgen in deze stelling, aangezien eiser om afschriften van alle verloven heeft verzocht en daarin wel degelijk het kaliber en de datum van afgifte zijn opgenomen. Het feit dat deze gegevens niet in de excel-lijst zijn opgenomen doet in deze dan ook niet ter zake. Verweerder had de gegevens in de excel-lijst op kunnen nemen, dit mede gelet op het feit dat er naar het oordeel van de rechtbank op grond van de WOB geen grond bestaat om de afgifte van deze gegevens te weigeren.

Het verlofnummer, het zaaknummer en het wapennummer dienen naar het oordeel van de rechtbank aangemerkt te worden als op de persoon betrekking hebbende gegevens. Zoals hiervoor is overwogen is daarmee niet gezegd dat ook sprake is van persoonsgegevens in de zin van de Wbp. In dat kader dient beoordeeld te worden of deze gegevens tot identificatie zouden kunnen leiden. Nu het verlofnummer en het zaaknummer gegevens zijn die enkel door verweerder gebruikt worden ten behoeve van de (interne) registratie van de verloven, ziet de rechtbank geen aanleiding om te concluderen dat deze gegevens op eenvoudige wijze tot identificatie zouden kunnen leiden.

Dit geldt te meer voor het wapennummer, nu, zoals ter zitting namens verweerder is verklaard, deze gegevens enkel beschikbaar zijn voor Politie en Justitie.

De rechtbank concludeert op grond van het voorgaande dan ook dat verweerder de gegevens met betrekking het verlofnummer, het zaaknummer en het wapennummer aan eiser had behoren te verstrekken.

Tenslotte heeft eiser, gelet op de verstrekte kopieën van verloven, verzocht om de weergave van de zienswijzegesprekken. De rechtbank is, evenals verweerder, van oordeel dat de weergave van deze gesprekken niet onder het verzoek van eiser om afschriften van de verloven valt, nu in deze afschriften deze weergave niet is opgenomen.

Voor zover eiser in beroep naar voren heeft gebracht dat de verweerder in plaats van de verstrekte excel-lijsten kopieën van de originele documenten, eventueel met weglating van enkele gegevens, aan hem diende te verstrekken, overweegt de rechtbank dat zij het niet onaanvaardbaar acht dat verweerder in dit geval, gelet op de omvang van het verzoek en de met het lichten van de dossiers, het kopiëren, anonimiseren en verzenden van de desbetreffende documenten gepaard gaande werkbelasting en mede gelet op het bepaalde in artikel 7 van de WOB, aan eisers verzoek om informatie is tegemoet gekomen door het verstrekken van genoemde lijsten.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen wordt het beroep van eiser gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd.

Nu het beroep gegrond is verklaard, dient verweerder het betaalde griffierecht van € 143,00 aan eiser te vergoeden.

Overeenkomstig het Besluit proceskosten bestuursrecht worden de proceskosten van eiser vastgesteld op € 644,00 ter zake van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand (beroepschrift 1 punt; waarde per punt € 322,00; gewicht van de zaak: gemiddeld). De rechtbank wijst de Politie Fryslân aan als de rechtspersoon die deze kosten moet vergoeden.

Beslissing

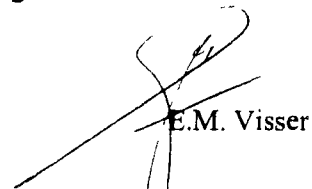
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 13 september 2007;
- bepaalt dat verweerder het betaalde griffierecht van € 143,00 aan eiser dient te vergoeden.
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 644,00 aan eiser te vergoeden door de Politie Fryslân.

Aldus gegeven door mr. E.M. Visser, rechter, en door deze in het openbaar uitgesproken op 17 december 2007, in tegenwoordigheid van mr. E. Nolles als griffier.

E. Nolles

E.M. Visser

Tegen deze uitspraak staat voor partijen hoger beroep open. Gelijke bevoegdheid komt toe aan andere belanghebbenden, zulks behoudens het bepaalde in art. 6:13 juncto 6:24 Awb.

Indien u daarvan gebruik wenst te maken dient u **binnen zes weken** na de dag van verzending van de uitspraak een brief (beroepschrift) alsmede een afschrift van deze uitspraak te zenden aan:

**de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag**

In het beroepschrift vermeldt u waarom u de uitspraak niet juist vindt.

Afschrift verzonden op: **18 DEC. 2007**

fn G30

Voor het openbaar
Postbus 20019
2500 EA Den Haag